

Богъ даде во власть на человекѣцѣ рай, сичката земя и сичкытѣ твари.

Най доброто отъ райскытѣ дръвета бѣше дървото на живота. Ако да бѣхж ся хранили человекѣцѣ съ негова плодъ, тѣ не щѣхж да умиратъ и тѣлесно.

Адамъ и Ева нѣмахж нужда за дрѣхи: защото въ въздуха нѣмаше нищо врѣдно и гнило за тѣлото, и защото тѣлата имъ бѣхж нетлѣнны и чисти, та за това и не трѣбало да ты закрывать.

Длъжността на человекѣка бѣше да познава и да обычя Бога: и въ това бѣше най много неговото блаженство.

Богъ му повелѣ да работи и да варди рай, и му заповѣда, да не ѣде отъ плода само на едно дърво, което ся наричаше: дърво на познанието на доброто и на злото, защото, ако вкуси отъ него, ще да умре съ смъртъ.

ГРѢХЪТЪ, СМЪРТЪТА И НАДЕЖДАТА ЗА ИЗБАВЕНЬЕТО.

По напредъ отъ видимата разумна тварь, сир. отъ человекѣка, Богъ създаде невидимата разумна тварь, духоветѣ, които ся наричатъ Ангелы.

Единъ отъ тѣзи свѣтлы духове, заедно съ нѣкои подвластны духове, дерзна да не послуша предобрата воля на Бога, своя Творецъ: и за това си изгуби свѣтлината и блаженството, които